

Rigsdagen i den nærmeste Fremtid. Saa faar vi rimeligvis nye Valg — og et gunstigere Øjeblik til at træde frem paa Skuepladsen kan du ikke faa. Jeg vil sige dig: vi er mange, der har ventet paa dig. Du kommer hjem med friske Erfaringer fra begge Sider af Atlanterhavet, og vi trænger aabenbart først og fremmest til nye Impulser. Disse Bønder og Skolelærere og andre politiske Dilettanter, som vi nu regeres af, har bragt det folkelige Selvstyre i Miskredit. Enslev kan der ikke regnes med. Han er udslidt. Jeg siger det med saa stor Bestemthed, fordi jeg tilser ham i denne Tid, mens Professor Bendix er bortrejst. Dersom du vil love mig at tie stille med det, kan jeg betro dig, at han ikke lever Vinteren over. Tyrstrup er der ingen, der har Tillid til. Han er og bliver upopulær. Overalt ventes der paa den nye Mand, den virkelige Statsmand, der igen kan bringe den krængede Samfundsskude paa ret Køl.«

Torben Dihmer, der sad tilbagelænet med Armene oppe paa Bordet og Hænderne omkring sit Glas, sagde efter en lille Pavse:

»Den Dag vil hverken du eller jeg komme til at opleve, Asmus!«

»Hvad vil du sige med det?«

»Jeg tror — for at blive i dit Billede — at vi befinder os paa en Dødssejler, som en skøn Dag gaar